

- b) Je potrebné uskutočniť rozsiahle preskúmanie príslušných väzenských podmienok, v rámci ktorého sa posúdi plocha osobného priestoru na väzňa, ako aj ďalšie väzenské podmienky? Má sa pri vyhodnotení takto zistených väzenských podmienok vychádzať z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v rozsudku Muršić/Chorvátsko (rozsudok z 30. októbra 2016, č. 7334/13)?
3. V prípade, že z odpovede na druhú prejudiciálnu otázku vyplynie, že rozsah preskúmovacích povinností vykonávajúcich súdnych orgánov zahŕňa všetky do úvahy prichádzajúce väzenské zariadenia:
- a) Možno upustiť od preskúmania väzenských podmienok každého jednotlivého väzenského zariadenia, ktoré prichádza do úvahy, zo strany vykonávajúcich súdnych orgánov v prípade, že vydávajúci členský štát poskytne všeobecnú záruku, že stíhaná osoba nebude vystavená nebezpečenstvu neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania?
- b) Alebo môžu namiesto preskúmania väzenských podmienok každého jednotlivého väzenského zariadenia, ktoré prichádza do úvahy, vykonávajúce súdne orgány vydať rozhodnutie o prípustnosti vydania pod podmienkou, že stíhaná osoba nebude vystavená takémuto zaobchádzaniu?
4. V prípade, že aj z odpovede na tretiu prejudiciálnu otázku vyplynie, že poskytnutie záruk ani stanovenie podmienok nestačí na to, aby sa upustilo od preskúmania väzenských podmienok každého jednotlivého väzenského zariadenia, ktoré prichádza do úvahy, vo vydávajúcom členskom štáte zo strany vykonávajúcich súdnych orgánov:
- a) Má sa povinnosť preskúmania vykonávajúcich súdnych orgánov týkať väzenských podmienok vo všetkých do úvahy prichádzajúcich väzenských zariadeniach aj vtedy, ak súdne orgány vydávajúceho členského štátu oznámia, že doba tamojšieho uväznenia trestne stíhanej osoby neprekročí tri týždne, avšak s výhradou vzniku okolností, ktoré bránia splneniu tejto záruky?
- b) Platí to aj vtedy, ak vykonávajúce súdne orgány nemôžu zistiť, či tieto údaje oznámili vydávajúce súdne orgány, resp. či pochádzajú z jedného z ústredných orgánov vydávajúceho členského štátu, ktorý konal na základe žiadosti vydávajúceho súdneho orgánu o pomoc?

⁽¹⁾ 2002/584/SVV: Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi – Stanoviská niektorých členských štátov k prijatiu rámcového rozhodnutia (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1).
2009/299/SVV: Rámcové rozhodnutie Rady z 26. februára 2009 o zmene a doplnení rámcových rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a o posilnení procesných práv osôb, podpore uplatňovania zásady vzájomného uznávania, pokiaľ ide o rozhodnutia vydané v neprítomnosti dotknutej osoby na konaní (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 28. marca 2018 – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet (Národný ústav farmaceutiky a výživy)

(Vec C-222/18)

(2018/C 221/10)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Žalovaný: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet (Národný ústav farmaceutiky a výživy)

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 3 písm. k) a článok 11 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ z 9. marca 2011 o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že vzájomnému uznávaniu lekárskeho predpisov a slobodnému poskytovaniu služieb odporuje, a teda je nezlučiteľná s touto zásadou a touto slobodou, vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej sú lekárske predpisy rozdelené do dvoch kategórií a iba jedna z týchto kategórií umožňuje vydanie lieku lekárovi, ktorý vykonáva svoju lekársku činnosť v inom, než tomto členskom štáte?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 88, 2011, s. 45.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Oldenburg (Nemecko) 3. apríla 2018 – Bußgeldsache/NK

(Vec C-231/18)

(2018/C 221/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberlandesgericht Oldenburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

NK

Ďalší účastníci: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Prejudiciálne otázky

1. Môže sa veľkoobchodník s dobytkom, ktorý nadobúda živé zvieratá z farmy a preváža ich na bitúnok vo vzdialenosti do 100 kilometrov, ktorému tieto zvieratá predá, odvolávať na skutkovú podstatu výnimky upravenú v článku 13 ods. 1 písm. p) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy [ďalej len „nariadenie (ES) č. 561/2006“]⁽¹⁾ – „vozidlá používané na prepravu živých zvierat z fariem na miestne trhy a naopak alebo z trhov na miestne bitúnky v okruhu do 100 kilometrov“ – pretože nadobudnutie z farmy predstavuje „trh“ v zmysle tohto ustanovenia alebo samotný podnik obchodujúci s dobytkom sa má považovať za „trh“?

V prípade, ak nejde o „trh“ v zmysle tohto ustanovenia:

2. Môže sa veľkoobchodník s dobytkom, ktorý nadobúda živé zvieratá z farmy a preváža ich na bitúnok v okruhu do 100 kilometrov, ktorému tieto zvieratá predá, odvolávať na základe primeraného uplatnenia vyššie uvedeného právneho predpisu na túto skutkovú podstatu výnimky?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 z 15. marca 2006 o harmonizácii niektorých právnych predpisov v sociálnej oblasti, ktoré sa týkajú cestnej dopravy, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a zrušuje nariadenie Rady (EHS) č. 3820/85 (Ú. v. EÚ L 102, 2006, s. 1).